
Sesijas dokuments

B10-0195/2024

25.11.2024

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem

saskaņā ar Reglamenta 136. panta 2. punktu

par ES nelokāmā atbalsta Ukrainai stiprināšanu saistībā ar Krievijas agresijas karu un pieaugošo militāro sadarbību starp Ziemeļkoreju un Krieviju (2024/2940(RSP))

Hans Neuhoff, Petr Bystron, Milan Uhrík, Tomasz Froelich, Alexander Sell
ESN grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES nelokāmā atbalsta Ukrainai stiprināšanu saistībā ar Krievijas agresijas karu un pieaugošo militāro sadarbību starp Ziemeļkoreju un Krieviju
(2024/2940(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu un Krieviju, jo īpaši 2024. gada 29. februāra¹, 2024. gada 19. septembra² un 2024. gada 14. novembra³ rezolūciju,
- ņemot vērā 1997. gadā starp NATO un Ukrainu parakstīto Hartu par īpašu partnerību, ar ko izveidoja satvaru ciešākai sadarbībai drošības jomā,
- ņemot vērā NATO un Ukrainas rīcības plānu, kurš pieņemts NATO 2002. gada samitā Prāgā un kurā pirmo reizi kā ilgtermiņa mērķis noteikta Ukrainas dalība NATO,
- ņemot vērā 2008. gada samitā Bukarestē pieņemto deklarāciju, kurā NATO paziņoja, ka Ukraina un Gruzija kļūs par šīs alianses dalībniecēm, kā dēļ būtiski pieauga saspilējums attiecībās ar Krieviju,
- ņemot vērā NATO 2016. gadā pieņemto Ukrainai paredzēto visaptverošās palīdzības paketi, kuras mērķis ir līdz 2020. gadam reformēt Ukrainas bruņotos spēkus pēc NATO standartiem un panākt to sadarbību ar NATO spēkiem,
- ņemot vērā NATO pastiprināto iespēju partnerību (*EOP*), kurā Ukrainu iekļāva 2020. gadā un kura vēl vairāk padziļināja NATO un Ukrainas sadarbību militārajā un drošības jomā,
- ņemot vērā to, ka NATO Ziemeļatlantijas Padomes sanāksmē Briselē 2021. gada jūnijā tika atkārtoti uzsvērts 2008. gada Bukarestes samita lēmums par Ukrainas uzņemšanu NATO,
- ņemot vērā ASV un Ukrainas 2021. gada augustā pieņemto stratēģisko aizsardzības satvaru, kas paredz abu valstu pastiprinātu sadarbību Melnajā jūrā,
- ņemot vērā Viļņas samitā 2023. gada jūlijā pieņemto paziņojumu, kurā atkārtoti apstiprināta NATO apņemšanās ilgtermiņā uzņemt Ukrainu aliansē,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 29. februāra Regulu (ES) 2024/792, ar ko izveido Ukrainas mehānismu⁴, proti, finanšu mehānismus Ukrainas atveseļošanai,

---

¹ Pieņemtie teksti, P9_TA(2024)0119.

² Pieņemtie teksti, P10_TA(2024)0012.

³ Pieņemtie teksti, P10_TA(2024)0036.

⁴ OV L, 2024/792, 29.2.2024., ELI: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:32024R0792>.

- ņemot vērā 2024. gada septembrī publicēto Mario Dragi ziņojumu “Eiropas konkurētspējas nākotne”, kurā uzsvērta Eiropas ekonomiskā neaizsargātība pēc Krievijas energoresursu importa pārtraukšanas,
- ņemot vērā Krievijas prezidenta 2024. gada 19. novembrī parakstīto Dekrētu Nr. 991 par kodolatturēšanu,
- ņemot vērā Reglamenta 136. panta 2. punktu,
- A. tā kā konfliktam Ukrainā ir dziļas ģeopolitiskas un sociālekonomiskas saknes, tostarp starp lielvarām ilgi pastāvējusi spriedze un konkurence drošības jomā;
- B. tā kā NATO darbības, tostarp 2008. gada Bukarestes deklarācija un tai sekojošā militārā sadarbība ar Ukrainu, Krievijas skatījumā ir tiešs apdraudējums tās drošības interesēm;
- C. tā kā karadarbības eskalācija līdz pilna mēroga karam Ukrainā kopš 2022. gada ir izraisījusi smagas sekas humanitārajā, ekonomiskajā un drošības jomā, tostarp nozīmīgus civiliedzīvotāju upurus un infrastruktūras iznīcināšanu;
- D. tā kā Ukrainas integrāciju NATO stratēģiskajā satvarā, tostarp NATO pastiprināto iespēju partnerībā (*EOP*), Krievija ir interpretējusi kā tādu, kas pārkāpj tās “sarkanās līnijas”, un tas krīzi ir saasinājis;
- E. tā kā 2023. gada Viļņas samita paziņojumā tika atkārtoti apstiprināts NATO atbalsts Ukrainas dalībai nākotnē un tas paaugstināja Krievijas saskatītā apdraudējuma līmeni;
- F. tā kā ES un tās dalībvalstis Ukrainu ir konsekventi atbalstījušas, sniedzot tai finansiālo, humāno un militāro palīdzību un vienlaikus nosakot būtiskas sankcijas pret Krieviju; tā kā šīs sankcijas ir radījušas ekonomiskas grūtības pašā ES, bet nav palīdzējušas konflikta deeskalācijai;
- G. tā kā konflikta turpināšanās ir saasinājusi nestabilitāti pasaulē, paaugstinājusi kodoleskalācijas risku un pakļāvusi lielam spiedienam starptautiskos drošības satvarus;
- H. tā kā Dragi ziņojumā ir uzsvērts, ka konflikta izraisītā enerģijas izmaksu pieauguma un ekonomiskā sloga dēļ ES zaudē konkurētspēju;
- I. tā kā pret Krievijas naftu noteiktās sankcijas ir apietas ar ēnu flotu palīdzību, vājinot šo sankciju iecerēto ietekmi un palielinot vidiskos riskus;
- J. tā kā nopietnākas militārās palīdzības sniegšana var konfliktu paildzināt un palielināt civiliedzīvotāju un ekonomiskos zaudējumus;
- K. tā kā Krievijas karaspēks ik dienu virzās uz priekšu visā frontes līnijas garumā, savukārt Ukrainas spēki cieš lielus zaudējumus un ir spiesti piekāpties, iniciatīvas trūkuma dēļ ieņemot aizsardzības pozīciju;
- L. tā kā Krievijai ir nozīmīgi militārie, cilvēku un materiālie resursi, kas ievērojami pārsniedz Ukrainas spējas; tā kā Krievija spēj pienācīgi reaģēt ikkatrā konflikta eskalācijas posmā,

1. atzīst sarežģītos ģeopolitiskos faktoros, kas izraisījuši pašreizējo konfliktu, un uzsver nepieciešamību pēc līdzsvarotas pieejas, kurā ņemtas vērā visu iesaistīto pušu pamatotās bažas par drošību;
2. nosoda Krievijas uzbrukumu Ukrainai un visu pušu, kas iesaistītas Ukrainā notiekošajā konfliktā, izraisīto vardarbību un iznīcināšanu; aicina visas puses karadarbību nekavējoties pārtraukt;
3. pauž bažas par Ziemeļkorejas bruņoto spēku iespējamo izvietošanu konflikta zonā, jo tas varētu izraisīt nopietnu eskalāciju; uzsver, ka ES savi lēmumi un paziņojumi ir jābalsta tikai uz pārbaudītiem un neapstrīdamiem pierādījumiem;
4. uzsver, ka pastāvīga militārā eskalācija nav dzīvotspējīgs konflikta risinājums, un mudina ES un tās dalībvalstis panākt uguns pārtraukšanu visā frontes līnijā un vērst savus centienus uz diplomātisko sarunu sākšanu ar mērķi noslēgt ilgtspējīgu miera nolīgumu;
5. atkārtoti norāda, ka ES ir jādarbojas kā vidutājai, veicinot dialogu starp Ukrainu un Krieviju un iesaistot tajā starptautiskos partnerus, lai nodrošinātu visaptverošu un noturīgu konflikta atrisinājumu; atzinīgi vērtē tādas miera iniciatīvas kā Ungārijas premjerministra Viktora Orbāna iniciatīva šā gada jūlijā;
6. pauž bažas par konflikta ekonomisko ietekmi uz ES dalībvalstīm, tostarp enerģijas cenu pieaugumu, konkurētspējas zudumu un lielāku fiskālo slogu;
7. uzsver, ka atļauja Krievijas teritorijā izmantot ASV, Apvienotās Karalistes un Francijas piegādātās tāldarbības ieroču sistēmas ne tikai piešķir Ukrainai jaunas spējas, bet arī nozīmē, ka minētās valstis *de jure* iesaistās konfliktā kā aktīvas dalībnieces; uzsver, ka šādas operācijas būtu neiespējamās bez minēto valstu nodrošinātās tiešas koordinācijas, loģistikas atbalsta un bruņoto spēku līdzdalības, kas saasina konfliktu un paaugstina plašākas konfrontācijas risku; uzsver, ka šāda pieeja konfliktu var saasināt vēl vairāk, tā vājina izredzes panākt mieru un palielina nekontrolējamu atbildes pasākumu, tostarp kodoleskalācijas, iespējamību;
8. uzsver, ka Krievijai noteiktās ekonomiskās sankcijas ir izrādījušās neproduktīvas, nodarījušas nesamērīgu kaitējumu ES ekonomikai un tajā pašā laikā nav spējušas ietekmēt konflikta iznākumu;
9. uzsver, ka mieru var panākt tikai ar abpusēju kompromisu un reālistiskām cerībām, un mudina ES par prioritāti noteikt centienus pragmatiska un iekļaujoša dialoga ceļā panākt konflikta deeskalāciju;
10. aicina atkārtoti visaptveroši izvērtēt ES un NATO politiku attiecībā uz Ukrainu, lai mazinātu spriedzi un veicinātu līdzsvarotu drošības satvaru, kurā ņemtas vērā visu pušu intereses šajā reģionā;
11. aicina visaptveroši pārskatīt ES militāro un finansiālo atbalstu Volodimira Zelenska valdībai, lai šāda palīdzība atbilstu plašākām ES stratēģiskajām interesēm, veicinātu miera centienus un būtu pārredzama un atbildīga;

12. atzīst, ka iespējamās pārmaiņas ASV ārpolitikā Donalda Trampa turpmākās prezidentūras laikā varētu iezīmēt stratēģisku pavērsienu ceļā uz varu līdzāspastāvēšanu daudzpolārā pasaules kārtībā; atzinīgi vērtē prezidenta Trampa iniciatīvu par prioritāti noteikt konflikta izbeigšanu Ukrainā, kas bija viena no viņa pirmajām iniciatīvām pēc stāšanās amatā; uzsver, ka ES būtu konstruktīvi jāiesaistās visās iespējamās ASV vadītajās iniciatīvās uguns pārtraukšanai Ukrainā un jāatbalsta tās, lai nodrošinātu ilgtspējīgu konflikta atrisinājumu;
13. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ukrainas prezidentam, valdībai un Augstākajai radai, Krievijas valdībai un Valsts domei un citām attiecīgajām valdībām, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijai.